

===== İnkâr Safhası =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Date: 12685

Psikolojide *Kübler-Ross modeli* adında, insanın ağır travmayı karşıladığı duygu safhalarını anlatan bir model var. Öleceğini bilme, bir yakınını kaybetme, gönül ilişkisini bitirme, boşanma vs. gibi travmalar. Bu safhaların ilki inkar. (*Hayır, olamaz.*), ikincisi öfke (*Neden ben, bunu bana nasıl yapar?*), üçüncüsü pazarlık (*Bari biraz daha zamanım olsaydı, bana biraz daha fırsat tanısaydı*), dördüncüsü depresyon (*Hiçbir şeyin anlamı yok artık*) ve beşincisi kabullenme (*Bununla başa çıkabilirim*).

Psikolocik yazı sevenler kusura bakmasın ama geçenlerdeki bir Taha Kıvanç yazısını <<http://haber.stargazete.com/yazar/olani-anlama-girisimine-bir-dost-katkisi/yazi-8>> okuyunca aklıma geldi bu. Yani azıcık siyaset buluşturacağım affınızla.

Gülenist örgütlenmenin faaliyetlerini seven, mensuplarının yaptıklarına içten içe veya dıştan dışa hayranlık besleyenler, şu son olaylardan sonra bir *inkar safhasına* girdi. *Cemaat bu olamaz veya Hocafendi böyle biri değil* şeklinde açıklamalar. Taha Kıvanç da benzer bir inkar safhasında, medya grubunun Gülen'in tasvibi dışında işler yaptığını ve yakında dışlanacağını *temenni* ile *tahayyül* arasında bir yerde. Buna benzer bir inkar, 17 Aralık'tan önce hükümete yakın pek çok yazarda vardı, onlardan bir kısmı şu an öfke, bir kısmı da pazarlık safhalarında.

İnkâr safhası Erdoğan'ın (montaj veya namontaj) kayıtları için de mevcut. Yine de gördüğüm kadarıyla Erdoğan'a dair açıklamalarda biraz daha mantık işletmeye çalışıyoruz. İnkârımızın azıcık da olsa mantığı var.

Gülenist durumda mantık yok mu? *Dünyanın bilmemneresinde okul açmış adam bu kötülükleri yapar mı?* Cevabı kısa aslında, *yapar*. Neden yapmasın? Devlet de bir eliyle okul açıp, diğer eliyle insanları öldürmüyor mu? Genel hali ve konuşmaları, gününün gününü tutmadığını söyleyen birinin, böyle işler yapması için özel bir sebep bile gerekmez. Bir insanın *dinleme örgütü* kurması, zaten müstakilen hastalıklı olduğunu gösterir ve Latif Erdoğan'ın şahitliği, en yakındaki insanların bile dinlendiği yönünde.

Zamanında Gülen'in yanına gitmiş, normal şartlar altında *tasavvuf düşmanı* diyebileceğim bir tanıdıktan *her konuda hemfikir kaldık* diye bir beyan gelmişti. Gülen'in tasavvufa bakışı belli, tanıdığının da belli. Bu ikisi nasıl her konuda hemfikir kalabilir? Nasreddin Hoca'nın kediyi tartması gibi tarttım. Birinden biri *anlık fikir değiştirmiş* olmalı ve bunun *her nedense* Gülen olduğunu düşünüyorum. Dönüp medyaya bir laf, okul sahiplerine başka laf, misafirlerinin meşrebine göre başka laf, Papa'ya daha başka laf, falanca işadamına daha başka laf, falanca işadamına daha da başka başka bir laf söyleye söyleye adamcağız gerçekte ne istediğini kendi bile unutmıştır. Böyle birisi, her türden örgütün yererebileceği güzel bir entelektüel bataklık sunar. Yeşermiş de nitekim.

Fehmi Kuru elçilik yaparken, kendisine gösterilen yumuşaklıktan bahsetmiş, ancak bunun Gülen'in kaç numaralı yüzü olduğundan bahsetmemiş. Zaten (şahsen) asıl mesele de bu, söyledikleri arasında doğrular varmış, yaptıkları arasında iyilikler ve fedakarlıklar varmış, evet, doğru, velakin bu insanın bunları *neden* yaptığının açıklaması yok. Sorsan *hepsi Allah rızası için* diyorlar ama Allah'ın rızası için herkese başka maske takıldığına ilk defa şahit oluyoruz. (Veya *olmuyoruz*, bunu yapan başkaları da mevcut ve adlarına *mason* falan deniyor.)

Bu mesele mevhum İsrail dostluğundan, Amerikan muhipliğinden çok daha ağır, İnsan her türden fikri besleyebilir, bunların arasında devleti yıkmak da, İsrail sevdası da, falanca toprak parçasında yeni bir devlet kurmak da, Türkiye'yi falanca ülkenin uydusu yapmak da olabilir. Durduğum yerden bunlar tasvip edilecek işler değil velakin insanların neden böyle düşündüklerini de anlayabilirim. Velakin bir insanın bir yandan *müfessirmiş gibi* yapıp, bir yandan her tür dalaverenin içinden çıkmasının izahını yapamam.

Birleşik Devletler'in dostuymuş, hakiki dostu olsa içim yanmaz.

Diyecekler ki, *bu maskeler siyasetin de bir parçası*. Evet, siyasetin de parçası, hatta günlük hayatımızda bir ölçüde buna benzer maskeler takmak zorundayız. Bununla beraber, siyasetçinin *yalan söylemek zorunda* olması, menfaat çatışmalarını idare etmekten kaynaklanıyor. Siyasetçinin ne istediğini biliyoruz, bu amacı uğruna yapabileceklerinin de farkındayız.

İnkâr, *bunları yapan kötü insan olamaz* diye başlıyor. Belki, gayet kuvvetli **belki**, *insanlara bunu düşündürmek de kötülüklerinin büyüğüdür* diye cevaplıyorum. İnsanları nasıl etkileyeceğini çok iyi bilen ve onlara *bu zavallı kıtmîr için bir şey istiyorsam namerdim* numarası yapacak kadar mahir adamın, daha fazla güç, daha fazla itibar, daha fazla istihbarat arzusudur belki. Hayallerine kapılmış, kendi yarattığı suretlerden aldığı ilhamı, *ilahî* sanan adamın hayallere fazla kapılmasıdır belki. Anlaşılması, anlaması kolay değil ancak yaşlılığın insanın yıllarca gizlediği arzuları dışına çıkarabildiğini, sosyal güç ve itibarın, maldan, mülkten ve tüm dünyevi zevklerden daha tatlı olduğunu bilen için o kadar da zor değil.